

บทบรรณาธิการ

ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้ วารสารวรรณวิทัศน์ ฉบับปีที่ 17 ขอร่วมเฉลิมพระเกียรติและน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ด้วยบันทึก ความทรงจำเรื่อง **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ** กับการใช้ ภาษาต่างประเทศของคนไทย บทความเรื่อง **“พระทรงเป็นยิ่งกว่ามหากษัตริย์”**: การศึกษามโนบุคลิก และมุมมองของพสกนิกรไทยที่มีต่อในหลวงรัชกาลที่ 9 บทความเรื่อง **จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช: พระมหากษัตริย์ผู้ทรงบทบาท ของพระวิษณุ** และบทความเรื่อง **ชายหัวเราะ-มหาสนุกฉบับในหลวงรัชกาลที่ 9: การตุนกับการเทิดพระเกียรติ และการแสดงความอาลัย**

ผลการศึกษาผลงานทุกเรื่องทีกล่าวนมา ไม่ว่าจะพินิจในแง่มุมใด ก็ล้วน แสดงให้เห็นถึงความรักอันยิ่งใหญ่และความผูกพันอันลึกซึ้งระหว่างพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 กับพสกนิกรในแผ่นดิน ของพระองค์

ปวงข้าพระพุทธเจ้าขอน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณตราบนิจรันดร์

นอกจากบทความเฉลิมพระเกียรติทีกล่าวนมาข้างต้น วารสารฉบับนี้ยัง นำเสนอแนวคิดที่น่าสนใจหลากหลายมุมมอง บทความที่ใช้แนวคิดทางภาษาศาสตร์ ได้แก่ บทความเรื่อง **ค่านิยมในนวนิยายเรื่องเพชรพระอุมา: การศึกษาโครงสร้าง และลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม** ที่ศึกษาโดยใช้แนวคิดอัตถภาควิเคราะห์ บทความเรื่อง **กลวิธีทางภาษาที่หนังสือพิมพ์ไทยใช้ในการนำเสนอกลุ่มชาติพันธุ์ โรฮีนจา** ใช้แนวทางการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ บทความเรื่อง **นามนัยในภาษาไทย** ศึกษาจากกรอบแนวคิดทางภาษาศาสตร์ปริชาน ในขณะที่บทความเรื่อง **ข้อบกพร่อง ในการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์**

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นำเสนอข้อเท็จจริงในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปปรับใช้เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ ส่วนบทความเรื่อง **การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน WhatsApp สำหรับการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ** ได้นำแอปพลิเคชันส่งข้อความ (Messaging application) มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างน่าสนใจ ทำให้การเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องที่มีชีวิตชีวาและทันสมัยยิ่งขึ้น

บทความด้านวรรณกรรมประกอบด้วยบทความเรื่อง **ยมกในบทประพันธ์ของพาณะ** ที่ศึกษาวิเคราะห์งานของกวีสันสกฤตคนสำคัญ บทความเรื่อง **พินิจวาทศิลป์โน้มน้าวใจในมหาชาติคำหลวง** ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกลวิธีการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจของตัวละครในวรรณกรรมเรื่องดังกล่าว บทความเรื่อง **คำสอนและกลวิธีการสอนในเรื่องนางนพมาศ** นำเสนอกลวิธีการสอนและคำสอนที่ปรากฏในเรื่องนางนพมาศ ทั้งยังศึกษาเปรียบเทียบคำสอนในวรรณกรรมเรื่องนี้กับคำสอนในวรรณกรรมคำสอนเรื่องอื่นด้วย บทความเรื่อง **เมื่อ “ตำรากับข้าวขาววัง” ออกสู่โลกกว้าง: กำเนิดและพัฒนาการของ “ตำรากับข้าวขาววัง” ในสมัยรัชกาลที่ 5 จนถึงการจัดโรงเรียนสตรี** กล่าวถึงกำเนิดและพัฒนาการของตำรากับข้าวขาววัง รวมทั้งการถ่ายทอดองค์ความรู้กับข้าวขาววังออกมาสู่ผู้อ่านดังที่ปรากฏในปัจจุบัน และบทความเรื่อง **บทคร่ำครวญในกวีนิพนธ์ไทยสมัยใหม่** ศึกษาลักษณะและความสำคัญของบทคร่ำครวญ รวมถึงแนวคิดที่สื่อผ่านบทคร่ำครวญที่กวีไทยสมัยใหม่ได้ขยายขอบเขตเนื้อหาของบทคร่ำครวญจากระดับปัจเจกบุคคลไปสู่สังคมโดยรวมอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าการศึกษารัฐศาสตร์และวรรณกรรมมีแนวทางการศึกษาและมีมุมมองที่น่าสนใจมากมาย สายธารความรู้ความคิดอันกว้างใหญ่นี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าแวดวงวิชาการด้านภาษาและวรรณกรรมไทยมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา และยังมีประเด็นที่น่าสนใจให้ศึกษาเรียนรู้ต่อไปอย่างไม่รู้จบ

อรพัช บวรรักษา